

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/164/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515209370
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3515209370.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudcov JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD., v spore žalobcu S. I., narodeného dňa XX.XX.XXXX, bytom L. W. XXX/X, J. S. J. I., zastúpeného Z. N. S., advokátkou so sídlom J. S. J. I., P. M. X, proti žalovanému K. U. N., N., so sídlom K. XX, G., F. XX XXX XXX, zastúpenému M. H. Z. M. U., N., so sídlom H. XX, G., o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a vydanie bezdôvodného obohatenia, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 5C/247/2015-121 zo dňa 24. mája 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. **p o t v r d z u j e** a vo výrokoch II., III. **z r u š u j e** a v rozsahu zrušenia **v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie svojim rozsudkom určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy zakotvená v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.10.2006, uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným za účelom zabezpečenia pohľadávky žalovaného zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, je neplatná (výrok I), uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 303,82 eur spolu s 5,5 %-ným úrokom z omeškania ročne od 24.09.2015 do zaplatenia (výrok II) a súčasne žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v plnom rozsahu (výrok III). Naliehavý právny záujem žalobcu na požadovanom určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy mal súd prvej inštancie za preukázaný tým, že jeho zamestnávateľovi žalovaný doručil žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 22.06.2015 pre uspokojenie splatnej pohľadávky vo výške 5.717,05 eur, hoci k danému dátumu mal žalovaný podľa platobného rozkazu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č. k. 10Ro/139/2014-20 zo dňa 31.07.2014, nárok na zaplatenie sumy maximálne vo výške 3.715,50 eur (2.231,56 eur istina + 1.112,60 eur ročný úrok z omeškania 9 % p. a. za obdobie od 08.12.2009 do 22.06.2015 + 237,84 eur trovy právneho zastúpenia + 133,50 eur súdny poplatok).

2. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že žalobca a žalovaný (pôvodne K. N. N..) uzatvorili dňa 19.10.2006 Zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, na základe ktorej mal žalovaný poskytnúť žalobcovi úver 42.012,- Sk s tým, že žalobca sa zaviazal vrátiť žalovanému sumu 84.024,- Sk, formou 36-tich mesačných splátok po 2.334,- Sk. Súčasťou tejto zmluvy bola v bode 7. aj dohoda o zrážkach zo mzdy. Zmluva uzavretá medzi žalobcom a právnym prechodom žalovaného v danej veci má charakter spotrebiteľskej zmluvy preto, že jej obsah žalobca nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť, keďže tento bol už vopred pripravený, predtlačný, ide o formulárový typ zmluvy, ktorý zároveň obsahoval ustanovenie, kde sa žalobcovi ako spotrebiteľovi vnútilo uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy. Toto zmluvné dojednanie vnucuje žalobcovi ako spotrebiteľovi správanie a konanie, ktoré by za iných okolností nemusel prijať a zvyhodňuje tým predchodcu žalovaného ako poskytovateľa služby,

teda dodávateľa. Zmluvné dojednanie v tejto časti predstavuje jednostranné a neprimerané zvýhodnenie zmluvnej strany veriteľa, ktorý má byť bezpodmienečne uspokojený aj nad dohodnutú výšku mesačnej splátky úveru. Navyšovanie zrážok zo mzdy vo všeobecnosti nad dohodnutú výšku splátky úveru treba považovať za obchádzanie zákonných náležitostí dohody o zrážkach zo mzdy. Konštatoval, že dohoda o zrážkach zo mzdy musí obsahovať označenie pohľadávky o uspokojenie ktorej ide, ale aj výšku dohodnutých splátok. Uvedené náležitosti dohoda o zrážkach zo mzdy v danom prípade neobsahovala, pretože okrem poskytnutého úveru sa dohoda o mala týkať aj "prípadných revolvingov a príslušenstva (bez konkrétneho vymedzenia), či pohľadávky a zmluvné pokuty a náklady súdneho a rozhodcovského konania, príp. iného konania", ale aj možnosť navyšovania dohodnutých mesačných splátok, či zrážok. Vzhľadom na tieto skutočnosti považoval dohodu o zrážkach zo mzdy v danej veci jednak za neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, pretože každé nerovnomerné a neprimerané dojednanie v spotrebiteľskej zmluve je sankcionované takýmto spôsobom jednak za neplatný právny úkon.

3. Pokiaľ ide o nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 297,76 eur s prísl. uviedol, že na základe žalovaným predloženej žiadosti, zamestnávateľ žalobcu - spoločnosť M. F. N. so sídlom Y., G. XXX - vykonal zo mzdy žalobcu zrážky v celkovej výške 303,82 eur, a to v mesiaci júl 2015 vo výške 148,88 eur, v mesiaci august 2015 vo výške 77,47 eur a v mesiaci september 2015 vo výške 77,47 eur. Tým došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcu získaním majetkového prospechu z neplatného právneho úkonu, ktoré je však v zmysle § 451 ods. 1 OZ povinný vydať. Z uvedeného dôvodu žalovaného zaviazal na vydanie tohto obohatenia, a teda zaplata sumy 303,82 eur spolu s úrokmi z omeškania odo dňa podania žaloby. Z vykonaného dokazovania totiž nadobudol presvedčenie, že žalovaný sa napriek vedomosti, že má nárok len na zaplata sumy priznanej mu právoplatným platobným rozkazom č. k. 10Ro/139/2014-20 zo dňa 31.07.2014, v rozpore so zákonom aj právoplatným súdnym rozhodnutím snažil vymôcť sumu 5.717,05 eur, ktorá o 2.000 eur presahovala žalovanému priznaný nárok z predmetnej úverovej zmluvy. Z uvedeného dôvodu dospel k záveru, že právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vzniklo žalobcovi ku dňu zrealizovania jednotlivých zrážky zo mzdy žalobcu v mesiacoch júl až september 2015. Pokiaľ žalobca požadoval priznať úrok z omeškania od podania žaloby dňa 24.09.2015, súd prvej inštancie jeho návrhu vyhovel. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § § 80 písm. c), § 137 písm. c), d) CSP, § 2 ods. 2, § 37 ods. 1, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 10c a ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., § 23 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne a prizná mu nárok na náhradu trov prvoinštančného konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. Uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) f), h) CSP. Namietal, že vymedzenie zabezpečenej pohľadávky v dohode o zrážkach zo mzdy obsahuje jednoznačné vymedzenie toho, že zabezpečuje záväzok žalobcu (dlžníka) splatiť úver a jeho príslušenstvo na základe konkrétnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vymedzením vzťahujúcim sa na prípadné ostatné nároky vyplývajúce z daného zmluvného vzťahu - revolving, jeho príslušenstvo či sankcie - vymedzuje také nároky, ktoré môžu vzniknúť v budúcnosti. Z napádaného rozsudku nevyplýva žiadny dôvod svedčiaci o neurčitosti (teda o tom, že právny úkon a jeho obsah a význam nie je možné vyložiť), a to ani pri dodržaní postupu podľa § 35 Občianskeho zákonníka. Súd ako dôvod neurčitosti označil len jednu, konkrétnu časť vymedzenia zabezpečenej pohľadávky. Neuviedol žiadny dôvod neurčitosti dohody ako celku. Pritom samotné vymedzenie zabezpečenie pohľadávky je z pohľadu deliteľnosti také, že ide o oddeliteľnú časť (je možné rozdeliť vymedzenie zabezpečenej pohľadávky). Z rozsudku nevyplýva dôvod, pre ktorý má byť neurčité zabezpečenie pohľadávky v časti splatenia úveru atď. Súd ako dôvod neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy poukazuje na ustanovenie umožňujúce zvýšenie dohodnutej zrážky zo mzdy v konkrétnom prípade upravenom priamo v dohode. Neuvádza však, ako toto ustanovenie (pozn. ide o samostatnú časť neovplyvňujúcu zvyšok dohody) má spôsobiť neplatnosť celej dohody o zrážkach zo mzdy. Z toho dôvodu považoval rozhodnutie súdu o neplatnosti celého ustanovenia o dohode o zrážkach zo mzdy za nesprávne pre rozpor s ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Namietal tiež závery súdu prvej inštancie o tom, že dohoda o zrážkach zo mzdy má byť neprimeranou a nerovnomernou. Okrem faktu, že súd tento záver nekonkretizuje (a hlavne s ohľadom na okolnosti platné v dobe uzavretia dohody) je potrebné uviesť, že ani dnešná úprava nezakazuje dohodu o zrážkach zo mzdy. Rozsudok neuvádza žiadny dôvod či záver o tom, ktoré ustanovenie zákona vlastne dohoda o zrážkach zo mzdy zahrnutá v zmluve o úvere porušuje. Súd nekonkretizoval žiadnu právnu normu platnú v čase jej uzavretia, ako a čím bola porušená. Žalovaný tiež namietal výrok, z ktorého vyplýva, že suma 303,82

eur má byť plnením z neplatného právneho úkonu. Nie je možné podľa rozsudku zistiť, o aké plnenie a z akého neplatného úkonu by malo ísť. V tejto súvislosti dal do pozornosti nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 736/16. Žalovaný z dôvodu právnej opatrnosti namietal, že dohoda o zrážkach zo mzdy nie je právnym dôvodom plnenia. Dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje len spôsob zabezpečenia a spôsob úhrady určitého konkrétneho záväzku. Plnenie titulom zrážok zo mzdy, ktoré boli vykonané na základe dohody o zrážkach zo mzdy posúdenej súdom prvej inštancie ako neplatnej, nie je dôvodom pre záver, že suma zrážok zo mzdy je bezdôvodným obohatením. Neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy neznamená, že plnenie v podobe vykonaných zrážok zo mzdy je bezdôvodným obohatením. Súd prvej inštancie preto dospel k vecne nesprávnemu a nezákonnému záveru o bezdôvodnom obohatení. V konaní neboli preukázané žiadne skutočnosti, ktoré by obohatenie preukázali, žalobca žiadne také skutočnosti netvrdil a ani nepreukázal. V tejto časti mal súd žalobu zamietnuť. Žalovaný namietal aj rozhodnutie v časti úroku z omeškania, a to z dôvodov, že popiera existenciu záväzku, s ktorého úhradou sa mal dostať do omeškania, popiera aj vznik omeškania dňom doručenia žaloby na súd, pretože v deň doručenia žaloby na súd sa žalovaný nemohol dostať do omeškania so sumou 303,82 eur, ak bola žalovaná suma 297,76 eur.

5. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že súd prvej inštancie správne rozhodol, keď určil dohodu o zrážkach zo mzdy za neplatnú pre neprímerané a nerovnomerné dojednanie spotrebiteľskej zmluvy ako aj pre neurčitost' a nezrozumiteľnosť dohody o zrážkach zo mzdy podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V rozhodnutí je správne odôvodnenie, že dohoda musí obsahovať označenie pohľadávky o uspokojenie ktorej ide, ale aj výšku dohodnutých splátok a tieto dohoda neobsahovala. Poukázal, že už vo vyjadrení zo dňa 14.06.2017 uviedol, že dohoda o zrážkach zo mzdy, na základe ktorej žalovaný požiadal jeho zamestnávateľa o vykonávanie zrážok zo mzdy, bola súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere, čo nepochybne dokazuje, že nebola osobitne dojednaná a ako spotrebiteľ mal možnosť jedine takúto formulárovú zmluvu obsahujúcu dohodu o zrážkach zo mzdy ako celok prijať alebo odmietnuť, bez možnosti dojednanja jednotlivých zmluvných podmienok. Takto formulovanú dohodu o zrážkach zo mzdy považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, nakoľko odporuje dobrým mravom. Keďže plnenie zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX nebolo už možné vymôcť v exekučnom konaní na základe rozhodcovského rozsudku, žalovaný sa pokúšal dosiahnuť zaplatenie sumy 5.717,05 eur na základe dohody o zrážkach zo mzdy. Mal za to, že v návrhu a v liste zo dňa 16.08.2018 správne poukázal, že na určení neplatnosti zmluvnej podmienky - dohody o zrážkach z mzdy zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.09.2006 je daný naliehavý právny záujem, nakoľko hrozí, že žalovaný sa ďalej bude bezdôvodne obohacovať (pričom on ku dňu podania žaloby reálne vysoko preplatil poskytnutý úver a aj zmluvne dohodnuté podmienky) a jemu vznikne nenapraviteľná ujma, ak by mu zamestnávateľ naďalej vykonával zrážky zo mzdy na základe takto dohodnutej podmienky a bez vykonania súdnej kontroly nielen Zmluvy o revolvingovom úvere, ale aj samotnej dohody o zrážkach zo mzdy, pričom už k dnešnému dňu zaplatenie úveru vysoko prekročil a jeho aktivity boli zastavené len z dôvodu vydania predbežného opatrenia o zákaze vykonávania zrážok zo mzdy. Preto bolo potrebné poskytnúť mu ochranu, najmä keď existuje nebezpečenstvo, že sa v procese zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, pričom žalovanému uhradil viac ako bol zaviazaný a existuje pre neho reálne nebezpečenstvo, že žalovaný bude v zrážkach zo mzdy pokračovať, nakoľko uznesenie o vydaní predbežného opatrenia - zákaz vykonávania zrážok zo mzdy - stráca platnosť rozhodnutím vo veci samej. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy v spotrebiteľských zmluvách sa považuje za rozporný s právom Európskej únie a pre rozpor s medzinárodnou zmluvou je preto aj v tejto veci neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Aj v tomto prípade inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok újného práva a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Na základe vyššie uvedeného súd prvej inštancie správne posúdil, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná ako celok.

6. Žalovanému bolo vyjadrenie žalobcu k podanému odvolaniu doručené dňa 04.10.2019, ďalšie písomné vyjadrenie v danej veci podané nebolo.

7. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je

potrebné vo výroku I. ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP a vo výrokoch II. a III. podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

8. Z obsahu spisu v danej veci vyplýva, že dňa 19.10.2006 uzatvoril žalobca a žalovaný Zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobcovi, ako fyzickej osobe, revolvingový úver vo výške 42.012,- Sk (1.394,54 eur), ktorý sa žalobca zaviazal vrátiť v 36 mesačných splátkach po 2.334,- Sk (77,47 eur). Celková čiastka, ktorú mal žalobca zaplatiť, bola 84.024,- Sk (2.789,09 eur). Súčasťou zmluvy bola v bode 7. aj dohoda o zrážkach zo mzdy.

9. Súd prvej inštancie vyhodnotil dohodu o zrážkach zo mzdy za neplatnú z dvoch dôvodov. V prvom rade preto, že ju posúdil ako formulárovú zmluvu, ktorá nebola individuálne dojednaná, a obsahovala ustanovenie, kde právny predchodca žalovaného ako veriteľ do formulárovej zmluvy zahrnul bez ďalšieho aj uzavretie ďalšej zmluvy (dohody), ktorou bola dohoda o zrážkach zo mzdy. Toto zmluvné dojednanie vnucuje žalobcovi ako spotrebiteľovi správanie a konanie, ktoré by za iných okolností nemusel prijať a zvýhodňuje tým predchodcu žalovaného ako poskytovateľa služby, teda dodávateľa. Dohodu o zrážkach zo mzdy považoval za neplatnú aj podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre jej neurčitost'.

10. Vo vzťahu k neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy odvolací súd uvádza, že je nepochybné, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy bola v tomto prípade zahrnutá právnym predchodcom žalovaného do formulárovej zmluvy, a to drobným písmom, pričom z obsahu spisu nevyplyva, že by žalobca mal možnosť ovplyvniť obsah predmetnej zmluvy a bol nútený prijať zmluvu ako celok vrátane dohody o zrážkach zo mzdy, keďže tým bolo podmienené poskytnutie úveru. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že takéto dojednanie predstavuje jednostranné a neprimerané zvýhodnenie zmluvnej strany veriteľa, ktorý mal byť bezpodmienečne uspokojený aj nad dohodnutú výšku mesačnej splátky úveru. Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy umožňuje žalovanému mimosúdne siahnuť na majetok dlžníka - žalobcu bez toho, aby žalovaným požadovaná pohľadávka voči žalobcovi prešla súdnym prieskumom jej oprávnenosti a žalobca je tak vystavený neprimeranému konaniu zo strany dodávateľa, čím reálne dochádza k narušeniu sledovanej rovnováhy medzi zmluvnými stranami v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa.

11. Odvolací súd nespochybňuje, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy je legitímnym zabezpečovacím prostriedkom, a ak neexistuje hoci len potenciálne riziko vymoženia nezákonného či inak nečestného plnenia, je tento inštitút prípustným prostriedkom, ktorý umožňuje s obídením súdneho procesu siahnuť na majetok dlžníka. Ak však existuje čo i len hrozba vymoženia nečestného alebo nedôvodného plnenia, je dôvod chrániť spotrebiteľa pred hroziacim rizikom. Hrozba vzniku ujmy postačuje z toho dôvodu, že o tom, či pohľadávka existuje a v akej výške, nerozhoduje nestranná inštitúcia, ale spravidla veriteľ (dodávateľ).

12. Dôvodom neprijateľnosti dohody o zrážkach zo mzdy v danej veci je najmä to, že ponecháva určenie výšky pohľadávky (a teda celkovej výšky zrážok zo mzdy) výlučne na dodávateľovi, keď uvádza „Pohľadávka Veriteľa je tvorená úverom vo výške uvedenej podľa bodu 6 Zmluvy o revolvingovom úvere vyššie, ďalej prípadnými revolvingami a príslušenstvom,.....súčasťou pohľadávky sú aj zmluvné pokuty (ak boli uplatnené) a náklady súdneho/ rozhodcovského, príp. iného konania, ak vznikli preukázateľne“. Takto formulovaná dohoda o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok ochrany spotrebiteľa, a to súdnu kontrolu zmluvných podmienok a umožňuje žalovanému, že v rámci takto vyčíslenej pohľadávky (v čase vzniku dohody neurčito vyjadrenej) sa môžu ocitnúť aj nároky, ktoré sú sporné a sám žalovaný tu rozhodne o výške dlhu žalobcu. Výkon zrážok zo mzdy je tak súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej kontrole primeranosti a žalobca je vystavený neprimeranému konaniu zo strany žalovaného. Na základe uvedeného je potom potrebné konštatovať, že dohoda o zrážkach zo mzdy tak, ako je v Zmluve o revolvingovom úvere zo dňa 19.10.2006 formulovaná, umožňuje žalovanému obchádzať súdnu kontrolu, čím de facto dochádza k narušeniu rovnováhy medzi zmluvnými stranami v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Na základe zistenia, že dohoda o zrážkach zo mzdy nie je dostatočne určitá v časti zabezpečenej pohľadávkou, nie je možné prijať iný záver ako záver o neplatnosti celej dohody, keďže určenie pohľadávky, ktorá má byť zrazená, je obsahovou náležitosťou dohody o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka.

13. Ak súd prvej inštancie na základe uvedených skutočností dohodu o zrážkach zo mzdy posúdil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a preto neplatnú, odvolací súd jeho záver považuje za správny.

14. Pokiaľ ide o žalobcom uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, odvolací súd považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie za predčasné (výrok II). Je potrebné zdôrazniť, že samotná dohoda o zrážkach zo mzdy nezakladá právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným, na základe ktorého mal žalobca plniť žalovanému, iba zabezpečuje už záväzok existujúci (primárny). Právny vzťah medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom bol založený primárne Zmluvou o revolvingovom úvere zo dňa 19.10.2006. Dohoda o zrážkach zo mzdy je iba zabezpečovací inštitút, t. j. finančné čiastky, ktoré boli na jej základe zrazené zo mzdy žalobcu, boli zarátané na dlh žalobcu voči žalovanému, ktorý mu vyplynul z tejto zmluvy. Neplatnosťou dohody o zrážkach zo mzdy nemuselo dôjsť na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu, keďže titulom pre plnenie je Zmluva o revolvingovom úvere. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie nevyplýva, že Zmluvu revolvingovom úvere zo dňa 19.10.2006 preskúmal ako celok, neposudzoval jej platnosť resp. nevykonal prieskum prijateľnosti / neprijateľnosti zmluvných podmienok tejto zmluvy, nevyvodil jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť ani neuviedol, akú sumu mal žalobca žalovanému na základe tejto zmluvy zaplatiť, koľko skutočne zaplatil, z ktorých záverov by mohol vyvodil, či na strane žalovaného došlo, alebo nedošlo k bezdôvodnému obohateniu. Navyiac sa javí, že súd prvej inštancie prekročil žalobný návrh žalobcu. Podľa § 216 ods. 1 CSP je súd viazaný žalobným návrhom žalobcu, pokiaľ nejde o výnimočné odchylenie od tejto zásady podľa § 216 ods. 2 CSP, čo nie je daný prípad.

15. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. ako vecne správny potvrdil, vo výrokoch II. a III. rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

16. Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne sa zaoberať nárokom žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia vyplývajúceho zo Zmluvy revolvingovom úvere zo dňa 19.10.2006, vykoná prieskum tejto zmluvy (v rámci hraníc určených na ochranu spotrebiteľa), ustáli, aký bol celkový dlh žalobcu voči žalovanému vyplývajúci z ich zmluvného vzťahu, akú sumu žalobca žalovanému celkovo uhradil, posúdi či došlo, alebo nedošlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu a opätovne o nároku žalobcu ako i o trovách celého konania rozhodne.

17. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).